

Un pas endavant

Un relat de: [Naiade](#)

L'Anna treballava en una unitat de recerca i investigació per a identificar l'origen i les possibles cures per a les malalties minoritàries. Sempre, però, els mancaven ajuts, les institucions governamentals els donaven mitjans en conta gotes.

Feia temps que l'equip investigava una malaltia genètica que un nombre minúscul de gent patia, però que no per això era menys important. Els primers senyals de la patologia començaven amb pèrdua de visió i a això li seguien altres símptomes que anaven minvant les capacitats de l'individu. Ella va decidir estudiar l'òvul des de la fecundació quan es barrejava l'ADN dels dos progenitors, ambdós sans. Es va adonar que el moment de la nidació, quan el zigot es fixa a la mucosa de l'úter i s'inicien les multiplicacions, les cèl·lules en principi nítides i de nucli perfecte, es tornaven borroses, com si un eixam de mosquits embolcallés el nucli.

- Aquí és on haig de cercar solucions, es deia ja un xic obsessionada...

En sortir del laboratori intentava distreure's, les nits, però, ja no les podia controlar; no és que tingués problemes per adormir-se, era durant el son quan li apareixien aquells ous boirosos i envoltats d'eixams i la transportaven per túnels estrets i llargaruts, aleshores l'angoixa la despertava amarada de suor. Encara era fosc quan trasbalsada, s'asseia al sofà, intentant submergir-se de nou en aquells túnels, volent assegurar-se que hi havia quelcom que se li escapava i que tard o d'hora descobriria.

Un dia va assabentar-se dels excel·lents resultats de la Marató d'enguany, aleshores varen augmentar els mitjans per a les investigacions. Ella va treballar de valent, semblava abduïda, no sortia ni per dormir. En la foscor de la nit, tan sols es veia una llum i la seva silueta, trastejant i canviant portes al microscopi. Entre son i vetlla va aconseguir resoldre i desterrar l'origen de la malaltia.